

GENERALFORSAMLING 2020

REFERAT

**REFERAT
AMNESTY INTERNATIONAL
DANSK AFDELINGS GENERALFORSAMLING – ONLINE VIA ZOOM
AFHOLDT DEN 25.APRIL 2020**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. GENERALFORSAMLING ÅBNES.....	1
2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.....	1
3. HOVEDBESTYRELSENS VALG.....	2
4. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU).....	2
5. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING.....	2
6. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET.....	7
7. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER.....	14
8. INTERNATIONALT.....	19
9. VALG AF STATS-AUTORISERET REVISOR.....	20
10. KONTINGENT.....	20
11. LANDSMØDE 2021.....	21
12. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE.....	21
13. FRI DEBAT.....	21
14. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET.....	23

LØRDAG DEN 25. APRIL

1. GENERALFORSAMLING ÅBNES

Generalforsamlingen blev afholdt på platformen Zoom.

Efter en indledende videofilm blev mødet åbnet af lederen af hovedbestyrelsen Oliver de Mylius.

Oliver de Mylius bød velkommen, og sagde tak til alle fremmødte.

Oliver de Mylius bød alle deltagere velkommen, og gave en særlig velkomst til den internationale gæst Anne Marie Mollén, Coordinator for organisational development, Amnesty Norge, som deltog i mødet.

2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.

Dirigent

Oliver de Mylius indstillede på vegne af hovedbestyrelsen Claus Høxbro til dirigent. Claus Høxbro blev valgt som dirigent. Herefter overtog han ledelsen af mødet. Han startede med at sige tak og erklærede generalforsamlingen for – efter omstændigheder - lovligt indkaldt og beslutningsdygtigt, jvf. vedtægternes paragraf 5, stk. 1. idet dog følgende blev bemærket: Der er ikke bestemmelser i vedtægten som regulerer afholdelse af et virtuelt landsmøde. Henset til de regler for forsamlinger som er udstukket fra regeringen og henset til den grundige forberedelse af mødet som er foretaget af bestyrelsen og sekretariatet samt indholdet af dagsordenen anser dirigenten det for forsvarligt at erklærer generalforsamlingen for lovlig og beslutningsdygtig i forhold til dagsordenen.

Der blev orienteret om praktiske og tekniske forhold ift. afholdelse af virtuel generalforsamling og dirigenten pointerede vigtigheden i stadig at afholde en generalforsamling trods den udfordrende corona-situation.

Referenter

Hovedbestyrelsen indstillede:

- Marie Lunau
- Anita Andersen

Begge blev valgt.

Medlemmer til det særlige udvalg

Hovedbestyrelsen indstillede:

- Birgit Buddegård
- Hans Everman
- Farah Sabouri

Alle tre blev valgt.

Stemmeudvalg

Vanligt udvælges stemmetællere i forsamlingen, men da der ikke skulle være fysiske stemmesedler, havde hovedbestyrelsen på forhånd udpeget Hans Hüttel (Amnesty Aalborg) som valgansvarlig, og bedt ham gennemgå det elektroniske valgsystem (nemgeneralforsamling.dk).

Ordet blev givet til Hans Hüttel, som meddelte, at han havde gennemgået databehandleraftalen og kontrakten med nemgeneralforsamling.dk, og at han kunne godkende platformen til valgholdelse.

Program

Programmet for generalforsamlingen blev gennemgået.

ARBEJDSGRUPPE

Hovedbestyrelsen indstillede ikke nedsættelse af arbejdsgrupper ved dette års generalforsamling.

3. HOVEDBESTYRELSENS VALG

Claus Høxbro gennemgik afstemningsreglerne.

I henhold til vedtægternes § 9, stk. 1 består hovedbestyrelsen af "7 medlemmer, som vælges af landsmødet. Landsmødet vælger en suppleant." I henhold til vedtægternes § 9, stk. 2 vælges hovedbestyrelsesmedlemmerne "For en 2-årig periode, idet der afgår 4 medlemmer i ulige år og 3 medlemmer i lige år. Suppleanten vælges dog for en 1-årig periode".

Der skal altså ved valget i 2020 vælges 3 medlemmer for 2 år, samt 1 suppleant for 1 år.

Der var ved fristens udløb opstillet 5 kandidater, men en enkelt kandidat havde fortrudt sin opstilling, og derfor var der kun listet fire kandidater på stemmesedlen, men fem i den udsendte materialesamling.

Der var ikke mulighed for at opstille kandidater til hovedbestyrelsen på generalforsamling 2020.

Kandidater på valg:

- Sara Abawi (genopstiller)
- Solveig Nisbeth
- Kristoffer Nilaus Olsen (genopstiller)
- Sheila Ørnstrup

Alle deltagere havde forud for generalforsamlingen modtaget et link til hovedbestyrelseskandidaternes præsentationer, som skulle være set på forhånd. Afstemning skulle foregå via nemgeneralforsamling.dk, og link var fremsendt på mail til alle stemmeberettigede.

Der er blev åbnet for afstemning frem til kl. 12.00.

Der skulle afholdes konstituerende hovedbestyrelsesmøde umiddelbart efter generalforsamlingen.

4. VALG TIL FUNDRAISING- OG ØKONOMIUDVALG (FØU)

Claus Høxbro informerede om valgprocedurer vedrørende FØU.

På generalforsamling 2020 skulle vælges to medlemmer.

Opstillede kandidater

Ib Ketelsen (valgt 2014 for 2 år. Og i 2016 for 2 år, valgt i 2018 for 2 år)

Vivi Basballe (valgt i 2018 for 2 år)

Begge blev valgt for en toårig periode uden modkandidater.

5. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING

V/ Leder af hovedbestyrelsen Oliver de Mylius.

Beretningen blev vist på video. I videoen fremførte Oliver de Mylius hovedbestyrelsens beretning i selskab af videoklip fra verden over.

Kære venner

Tusind tak fordi I vil bruge et par timer i menneskerettighedernes tjeneste foran computeren eller iPad'en. Coronasituationen har jo desværre betydet, at vi har måttet aflyse vores traditionelle landsmøde på Nyborg Strand. Landsmødet er en begivenhed, jeg altid ser frem til, fordi det er dejligt at møde så mange engagerede mennesker. Hovedbestyrelsen har i denne situation valgt at afholde generalforsamlingsdelen af landsmødet via internettet for at sikre vores medlemsdemokrati. Det håber vi, at I har forståelse for.

Coronapandemien har fyldt meget for os alle sammen i snart lang tid. For måske første gang i historien har stort set alle mennesker, medier og regeringer i verden været optaget af det samme emne på samme tid. Og selvom pandemien korrekt beskrives som en global sundhedskrise, så er der også tale om en menneskerettighedskrise. Jeg vil derfor gerne indlede hovedbestyrelsens beretning med at sige noget om de menneskeretlige aspekter af coronakrisen, og hvordan Amnesty griber denne uforudsete udfordring an, inden jeg vender blikket mod dansk afdelings arbejde i 2019.

Coronapandemien udgør en akut sundhedstrussel for selv lande med meget udviklede sundhedssystemer, og vi ser desværre at ulighed i adgang til sundhed betyder, at de mest marginaliserede grupper rammes uforholdsmæssigt hårdt. Man kan med god grund frygte, at lande og regioner med svage sundhedssystemer hverken vil kunne klare at inddæmme smitten eller tilbyde den nødvendige behandling.

De sundhedsfaglige råd om at blive hjemme, vaske hænder og holde fysisk afstand er svære at efterleve, hvis man fx opholder sig i en overfyldt flygtningelejr eller fængsel, eller ikke i øvrigt har adgang til sanitet og rent vand. Amnesty opfordrer magthaverne til at gøre langt mere for at beskytte disse grupper.

Den økonomiske og sociale ulighed, der præger store dele af verden, forstærkes generelt af coronakrisen. Der viser sig allerede nu meget alvorlige økonomiske følgevirkninger, som især rammer de fattigste og mest udsatte grupper. Vi har set hjertegribende scener fra lande som Indien, hvor migrantarbejdere både mister indkomst og mulighed for at rejse hjem til deres familier.

Retten til sundhed er en universel menneskeret, som magthaverne skal sikre, men derudover har vi også set andre krænkelser af menneskerettighederne i staternes håndtering af coronakrisen. Regeringer og parlamenter har i mange lande voldsomt begrænset frihedsrettighederne og tilsidesat domstolskontrol for at imødegå den alvorlige sundhedskrise.

Også i Danmark trænger spørgsmålet sig på, om regeringen har fundet den rigtige balance mellem sundhedshensyn og beskyttelse af vores frihedsrettigheder og retten til privatliv. I coronakrisens første fase har Amnesty været tilbageholdende med kritik af myndighedernes håndtering i erkendelse af, at vores rettigheder godt kan begrænses i en så ekstraordinær situation, hvis de er nødvendige, velbegrundede og tidsafgrænsede. Det kan der være god grund til.

Derfor har Amnesty argumenteret for, at hastelovgivningen indeholder såkaldte "solnedgangsklausuler", som betyder, at de ekstraordinære bemyndigelser til regeringen og begrænsninger i vores frihedsrettigheder bortfalder automatisk. Vi vil dog holde et vågent øje med, at det sker i praksis. Vi har nemlig før set eksempler på – i forbindelse med anti-terrorlovgivning og masseovervågning – at menneskerettighedsstridige indgreb forlænges i årevis. Det må ikke ske igen.

Ser vi ud over Danmarks grænser, er der mange eksempler på, at regeringer og statsledere er gået alt for langt, eller har brugt coronakrisen som en anledning til at kunne tilrane sig mere – og i nogle tilfælde nærmest ubegrænset – magt.

I Ungarn har Viktor Orbans regering i praksis nu enerådende magtbeføjelser, og parlamentet er blevet suspenderet på ubestemt tid. Ungarn er også et af de lande, hvor coronakrisen har gjort livet endnu vanskeligere for menneskerettighedsforkæmpere.

Og i sidste weekend benyttede myndighederne i Hong Kong sig af den megen corona-opmærksomhed og restriktioner imod at forsamles til at anholde 15 demokrati-aktivister. De er nu løsladt men risikere årelange fængselsstraffe. Vi vil fortsætte vores arbejde med at styrke den fredelige protestbevægelse i Hong Kong.

Endelig er der en række afledte effekter af corona-krisen, som Amnesty sammen med partnere og rettighedshavere forsøger at henlede beslutningstagernes opmærksomhed på. Vi har fx både i Danmark og i udlandet set en stigende tendens til, at mennesker med asiatisk udseende rammes af, hvad man kunne kalde corona-racisme. Disse fysiske og psykiske overgreb sker mod mennesker, hvis eneste brøde er, at de af udseende kan ligne menneske fra Kina, hvorfra den nye coronavirus brød ud i slutningen af 2019.

Der er også meget, der tyder på, at voldsramte kvinder og børn er særligt udsatte i en situation, hvor mange er tvunget til at opholde sig mere hjemme. Derfor har Amnesty rakt hånden frem til Danner og andre krisecentre for at tilbyde vores opbakning til, at der kommer øget fokus på dette problem. Amnesty har en lang tradition for at kæmpe for kvinders rettigheder, og vi ved, at vores stemme betyder noget.

I 2019 kulminerede vores arbejde for at sikre en ny voldtægtsbestemmelse i dansk lovgivning, der hviler på samtykke. Det skete med lanceringen af en international rapport, der viste, hvordan kvinder i Danmark svigtes af en forældet voldtægtslovgivning og mødes af voldtægtsmyter og kønsstereotyper fra anmeldelsen til en potentiel retssag.

Rapporten dokumenterede blandt andet, hvordan den nuværende lovgivnings fokus på fysisk vold og ofrets modstand mod voldtægten er en barriere for voldtægtsfres retssikkerhed. Flere voldtægts ofre fortalte Amnesty, at de på grund af manglende tillid til systemet ikke havde anmeldt voldtægten. Der er altså meget få anmeldelser og endnu færre domme, hvilket fører til, at alt for mange voldtægtsmænd aldrig drages til ansvar for deres forbrydelse.

På baggrund af rapporten igangsatte Amnesty sammen med voldtægtsoverlever og kvindeorganisationer kampagnen "Let's Talk About Yes", som mange af jer har deltaget i. Kampagnen indsamlede over 50.000 underskrifter for kravet om samtykke i voldtægtslovgivningen, som blev overbragt til den daværende justitsminister Søren Pape. Der blev også lavet samtykkeworkshops med mere end 2000 gymnasieelever og talt med omkring 3000 unge mennesker om samtykke på Roskilde Festival.

Som I ved nåede vi ikke i mål med en ny lov, før der blev udskrevet folketingsvalg, men vi var med til at sikre, at den nye regering medtog målet om en samtykkebaseret voldtægtslov i det såkaldte forståelsespapir. Nu forventer vi, at regeringen i løbet af maj endelig vil fremsætte et lovforslag. Vi vil opretholde presset, indtil Danmark får en voldtægtsbestemmelse, som reelt kan hjælpe de tusindvis af kvinder, som i dag nægtes retfærdighed.

2019 var et år, der blev præget af folkelige protester mod korrupsion, undertrykkelse, diskrimination og ulighed. Svaret fra myndighederne mange steder var desværre at slå hårdt ned på kritiske røster, og vi så en bølge af anholdelser, brug af tåregas og endda skud mod fredelige demonstranter.

I Amnesty overvågede vi mange af demonstrationerne og forsvarede demonstranternes ret til fredelig protest. Vi har i forbindelse med de folkelige protester dokumenteret myndighedernes grove menneskerettighedskrænkelser, og krævet, at de skyldige stilles til ansvar for deres handlinger.

De folkelige protester har flere steder skabt store forandringer. I Sudan endte protesterne med, at landets leder igennem tre årtier - Omar al-Bashir - blev væltet. Bashir er blandt andet anklaget for folkemord, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser i Darfur-regionen.

I Chile blev kravet om at skrotte den gamle forfatning fra Pinochet-tiden hørt efter ugelange demonstrationer med deltagelse af millioner af chilenerne, som kræver mere social retfærdighed. I oktober skal der være den folkeafstemning om, hvordan en ny forfatning skal udarbejdes.

I Algeriet blev præsident Bouteflika væltet efter 20 år ved magten, og i Hongkong har flere millioner demonstranter fået bystyrets regeringsleder til at trække et omstridt lovforslag om retsforfølgelse i Kina tilbage. Og i Taiwan førte et massivt pres fra befolkningen til, at Taiwan i 2019 blev det første land i Asien, hvor vielsesaf homoseksuelle er lovligt.

Vi så i 2019 også en markant mobilisering af især unge, som kræver en grøn og fossilfri fremtid uden farlige klimaændringer, der truer millioner af menneskers basale menneskerettigheder som adgang til sundhed, mad, rent vand og tag over hovedet.

Amnesty deltog i mange af demonstrationerne, og årets Amnesty-pris "Ambassador of Conscience" gik til den svenske klimaaktivist Greta Thunberg og Fridays for Future-bevægelsen, som har fået millioner af skolebørn engageret i klimakampen. Deres kamp for at stoppe klimaforandringerne bidrager til at beskytte nuværende og kommende generationers menneskerettigheder. I dansk afdeling blev prisen overgivet til de danske skoleelever, som er en del af bevægelsen.

Det er meget motiverende at se, at der er så mange unge, der gerne vil kæmpe for en bedre og mere retfærdig verden. Derfor var det også opløftende, at Amnesty i slutningen af året blev udvalgt som partner til Operation Dagsværk 2020.

Det er et spændende projekt, som vi har udviklet sammen med Amnesty Peru, der har fokus på at ruste landets unge til at kende deres menneskerettigheder og bedre at kunne kæmpe for retten til at bestemme over egen krop og imod seksuelle krænkelser.

Vores samarbejde med Amnesty Peru om Operation Dagsværk er et eksempel på, hvordan dansk afdeling arbejder for at fremme menneskerettighederne udenfor Danmark. Dansk afdeling er således fortsat en af de helt store bidragsydere til det internationale arbejde – både økonomisk og ift. antal underskrivere på aktioner.

Den måske sværeste beslutning, som hovedbestyrelsen har måttet træffe i det forløbne år, handler om vores landsindsamling. Vi formåede igen at mobilisere flere tusinde til at deltage som indsamlere og koordinører, og jeg vil på hovedbestyrelsens vegne gerne sende en stor tak til alle jer, der bidrog. Selvom resultatet var en smule bedre end de to foregående år, så har vi samlet set vurderet, at vi kan bruge de mange kræfter og penge mere effektivt på andre initiativer.

Alle jer der deltager i vores Lifeline-netværk skal også have en stor tak og vide, at jeres indsats nytter. Næsten 48 tusinde Lifelinere skrev sidste år under på aktionen for den 24-årige iranske kvinde Yasaman Aryani, der på kvindernes internationale kampdag den 8. marts 2019 tog sin hijab af.

Sammen med sin mor delte hun blomster ud på en togstation i Teheran, og hun blev idømt 16 års fængsel. Aktionen og den store internationale bevågenhed omkring hendes sag har foreløbig haft den konsekvens, at hendes straf blev nedsat til ni et halvt år. Amnesty kæmper fortsat for at få hende løsladt.

Vi bliver nemlig ved med at kæmpe for retfærdighed – også når det er svært. I Danmark har vi med det nye folketingsflertal været med til at, der endelig er åbnet op for, at Danmark igen skal tage imod kvoteflygtninge. Med de corona-lukkede grænser må vi dog igen væbne os med tålmodighed, før Danmark igen kan give håb til mennesker på flugt og tilbyde genbosætning i Danmark.

For vi kan ikke nægte, at coronakrisen har haft store konsekvenser for vores arbejde og mulighed for at hverve nye medlemmer, når vi eksempelvis ikke har mulighed for af hverve medlemmer på gaden gennem vores Face-to-Face program. Vi har også måttet udsætte "Go' stil"-kampagnen om virksomheders ansvar til næste år, ligesom en række andre aktiviteter har måttet aflyses eller udskydes.

I stedet har vi drejet fokus over på, hvordan vi kan vise, at respekt for menneskerettighederne faktisk også rummer de mest bæredygtige løsninger på coronakrisens udfordringer. Vi vil være vagthunden, der giver lyd, når regeringer går for langt eller ikke gør nok for at beskytte de svageste grupper i vores samfund.

Vi er også i færd med at udvikle nye måder at aktionere på, og i Polen gik aktivister på gaden forleden i protest mod nye lovforslag, som vil forværre den allerede restriktive lovgivning om abort og seksualundervisning. Det skete naturligvis i fuld respekt for sundhedsmyndighedernes anvisninger om at holde fysisk afstand.

Hele det internationale Amnesty er ved at reorganisere sig og finde nye måder at vise, hvor vigtig og relevant en organisation, Amnesty fortsat er – også under coronakrisen. De lukkede grænser gør, at vi nu laver megen af vores research på afstand med brug af teknologi og ved at udnytte gode relationer til partnere og rettighedshavere på stedet.

Den internationale bestyrelse har meldt ud, at vi desværre må udskyde vores internationale generalforsamling (Global Assembly) på grund rejserestriktioner og fysiske afstandskrav. Når mødet ikke bliver afholdt elektronisk i stedet er det fordi, at det vigtigste punkt på dagsordenen er at debattere og vedtage en ny strategi for den globale organisation.

Og der har den internationale bestyrelse altså fundet det afgørende, at vi kan mødes ansigt til ansigt for at beslutte en så vigtig ting. På spil er nemlig, hvordan Amnesty bedst kan udvikle sig til at blive en større og mere gennemslagskraftig organisation, der er mest relevant i hver enkelt nationale kontekst.

Hovedbestyrelsen har været rigtig glade for de indspark, vi har fået fra jer fra landsmødet i 2019 og de møder, vi har afholdt rundt omkring i Danmark og også elektronisk om input til den nye internationale strategi. Vi skal på den ene side sikre, at Amnesty ikke ændrer sig for hurtigt, og bevæger os for langt væk fra vores klassiske emner og profil. Og på den anden side skal vi sikre, at vi også er relevante i det globale Syd, hvor udbredt fattigdom og social ulighed er de mest påtrængende dagsordener.

Det er når vi mødes, at vi bedst kan forstå hinandens forskellige perspektiver. Men vi er fortrøstningsfulde og tror på, at vi nok skal blive enige om en god vej frem for Amnesty. For vi har tradition for at finde fælles svar på store udfordringer. Corona-krisen har ikke gjort vores arbejde mindre vigtigt – tværtimod. Men det er godt nok også blevet gjort mere besværligt.

Verden har brug for Amnesty, og Amnesty har brug for engagerede mennesker som jer, der har valgt at bruge en forårslørdag på denne lidt anderledes generalforsamling. Vi håber, at vi snart kan mødes fysisk igen og ser frem til næste års landsmøde i forhåbentlig mere vante rammer. Vi har nemlig brug for at mødes og blive inspireret af hinanden. Indtil da, så pas godt på jer selv og hinanden. Tak fordi I støtter Amnesty og tak for ordet.

6. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET

V/ Kasserer Kristoffer Nilaus Olsen.

Kære virtuelle generalforsamling. Som kasserer i dansk afdeling er det min opgave og mit privilegium at præsentere foreningens regnskab for 2019 samt budgettet for 2020.

For overskuelighedens skyld vil jeg begynde med oversigt over indholdet i min præsentation. Først gennemgår jeg hovedhovedbestyrelsens økonomiske ambitioner for det forgangne år og sætter det i sammenhæng med den udvikling, som dansk afdeling har gennemgået siden 2015. Herefter præsenterer jeg indtægter og udgifter, som de så ud i 2019 og hvad det samlede resultat blev.

Så vil jeg kort fortælle, hvad hovedhovedbestyrelsens vigtigste lære har været af året, der gik, og redegøre for, hvordan det afspejler sig i vores prioritering af budgettet for 2020. Endelig kommer jeg ind på hovedhovedbestyrelsens vurdering af coronakrisens indvirkning budgettet for 2020, samt hvordan vi agter at forholde os hertil.

Det forgangne år:

Hovedhovedbestyrelsen har i det forgangne år været travlt beskæftiget på flere områder.

Kort fortalt har det været vigtigt for HB at indarbejde læren fra den helhedsanalyse af økonomien, som blev gennemført i 2018. Det har i særdeleshed udmøntet sig i et ønske om at give dansk afdeling mulighed for at konsolidere sig og skabe det nødvendige råderum til, at vi fremadrettet satser på at investere i nye og andre hvervemuligheder end f.eks. den klassiske Face2Face-indsats, så vi fastholder vores langsigtede vækstpotentiale.

En af de vigtige ting vi gjorde for 2019 var således at beslutte, at vi skulle sænke ambitionsniveauet i forhold til antallet af medlemmer og Lifeline-engagerede en smule, så vi i stedet sikrede, at dem vi hvervede, var »langtidsholdbare« og bidrog konkret med handling for menneskerettighederne.

Herudover var det vigtigt for hovedbestyrelsen at være opmærksomme på resultaterne af de store satsninger, vi har søsat på fundraising-området: Se dem nærmere efter i sømmene og vurdere, om resultaterne stod mål med indsatsen. Det galdt særligt i forhold til landsindsamlingen og i forhold til vores indsats for at tiltrække fondsdonationer og testamenter.

Endelig har hovedbestyrelsen fundet det vigtigt at fortsætte det gode og tætte samarbejde med fundraising- og økonomiudvalget og sekretariatet om den løbende risikostyring og budgetopfølgning.

Medlemmer og støtter

Fremvisning af figur, der illustrerer udviklingen i medlemstallet for dansk afdeling gennem de seneste fem år. Figuren viser en svag men konstant tilbagegang, som hovedbestyrelsen tager til efterretning.

Som figuren viser, kan dansk afdeling ikke tage det for givet, at hvervning af medlemmer og deres afledte støttebidrag alene kan føre til vækst og fremgang. Vi er simpelthen nødt til at være kreative og finde dels nye indtægtskilder og dels nye måder at engagere og fastholde de eksisterende medlemmer på.

Det er med en solid indsats fra sekretariatets side lykkedes at holde antallet af medlemmer og støtter konstant i det forgangne år på godt 77.000. Der er et godt stykke op til fordums storhed på over 100.000 medlemmer og støtter. Til gengæld er det hovedbestyrelsens klare overbevisning, at de medlemmer, vi har i dag, er langt mere engageret i Amnesty's arbejde og dermed også villige til at støtte arbejdet økonomisk.

Lifeline

Sideløbende med arbejdet for at fastholde vores medlemmer og engagere dem i menneskerettighedsarbejde, er det værd at understrege, at dansk afdeling har en meget stor gruppe af »hangarounds«, som – selv om de måske ikke betaler kontingent – alligevel ønsker at bidrage lejlighedsvist enten med økonomisk støtte eller ved handlinger til gavn for menneskerettighederne.

Fremvisning af figur, som viser, at vi har vi lige knap 200.000 tilmeldte til vores SMS Lifeline-tilbud. Og selv om tallet er stagneret en anelse sammenlignet med sidste år - hvilket blandt andet skyldes en aktiv indsats fra sekretariatets side for at rydde op i passive Lifelinere - så er antallet af Lifelinere altså stadig næsten TI-DOBLET siden 2010.

De aktive på vores Lifeline udgør altså fortsat en væsentlig del af hovedbestyrelsens strategi for individ-baseret fundraising og mobilisering og det er vores forventning, at vi med et nyt og bedre medlemssystem i løbet af 2020 kan blive endnu bedre til at fremsætte skræddersyede tilbud om meningsfulde og relevante aktivismeformer, som kan udvikle deres engagement for menneskerettighederne.

Handlinger for menneskerettighederne

Fremvisning af figur som viser antallet af handlinger for menneskerettigheder foretaget af dansk afdelings medlemmer og støtter.

I 2019 kunne vi mønstre knap en million årlige handlinger til støtte for vores kampagner og sager. Der er tale om et fald over de seneste to år, hvilket primært skyldes, at vi har ryddet op i samlingen af Lifelinere, hvilket også fremgik af den foregående slide.

Herudover hører det med til forklaringen, at en planlagt kampagneudsendelse via Lifeline i 1. kvartal 2019 blev sat i bero, da vi på det tidspunkt var midt i en sag i offentligheden vedrørende det nu hedengangne Radio24syv og vurderede grundet mange henvendelser fra borgere og medlemmer, at det var bedst at holde lav profil i en kortere periode. Sagen blev præsenteret og drøftet på sidste års landsmøde, og jeg vil ikke komme nærmere ind på den her.

Herudover skal det bemærkes, at hovedbestyrelsen har fundet det forsvarligt at prioritere ressourceforbruget i forhold til kontakten til Lifelinere. Vi vurderer, at omkring en million handlinger for menneskerettigheder fortsat er endog meget stor gennemslagskraft sammenlignet med, hvad andre afdelinger i Amnesty er i stand til at levere.

Bidrag til det internationale menneskerettighedsarbejde

Fremvisning af figur, der giver et overblik over udviklingen i dansk afdelings økonomiske bidrag til det internationale menneskerettighedsarbejde.

Der er tale om midler, som blandt andet går til at foretage research-arbejde i områder, hvor der sker massive menneskerettighedskrænkelser. Midlerne går også til at udvikle globale kampagner, så vi for alvor drager fordel af at være en international bevægelse. Tilsvarende går dele af midlerne til at etablere nye afdelinger i lande, som endnu ikke har haft en Amnesty-tilstedeværelse.

Som I kan se af figuren, har dansk afdelings bidrag til det internationale arbejde udviklet sig positivt i det forgangne år efter i en periode at have været relativt flad. I 2020 bidrog vi således med over 23 mio. kr. til det internationale arbejde.

Jeg vil komme lidt mere ind på disse tal senere i præsentationen.

Indtægter og udgifter

Med denne udvikling i baghovedet er det nu tid til at præsentere foreningens samlede indtægter og udgifter i året, der gik.

I højre talkolonne kan I se, hvordan foreningen forventede i vores budget, at indtægter og udgifter udviklede sig og i venstre kolonne kan I se de faktiske regnskabstal.

Som det fremgår af sliden, endte vores indtægter med at blive halvanden mio. kr. lavere end oprindeligt budgetteret, mens udgifterne til gengæld fordelte sig anderledes end forventet: Vi havde således budgetteret med at bidrage med godt 20 mio. kr. til det internationale arbejde men endte i stedet med at give 23,7 mio. kr. Til gengæld endte vi med at bruge væsentligt mindre på øvrige udgifter herunder navnlig til fundraising.

Det samlede resultat blev således en smule ringere end forventet i budgettet: Hvor hovedbestyrelsen havde forventet et overskud på 1,1 mio. kr., endte året med et næsten at gå i nul: Resultatet blev et plus på 200.000 kr.

Det samlede resultat blev lidt ringere end forventet, men samlet set er det hovedbestyrelsens vurdering, at resultatet ser fornuftigt ud under omstændighederne.

Den væsentligste kilde til, at dansk afdeling bidrog så meget mere til det internationale arbejde end oprindeligt forudsat var, at det internationale sekretariat i løbet af 2019 meddelte, at deres økonomi var under pres, fordi de havde budgetteret med indtægter fra afdelingerne, som de grundet lavere indtjening ikke var i stand til at bidrage med så meget, som de oprindeligt havde forventet. Det internationale sekretariat blev således i 2019 nødt til at udarbejde og gennemføre en plan for genopretning af deres økonomi, som blandt andet indebar afskedigelser blandt de medarbejdere, der netop sidder med at foretage research, udarbejde internationale kampagner og bistå fundraising.

De afdelinger, som havde mulighed for ekstraordinært at bidrage med mere, end de var forpligtet til efter reglerne for beregning af bidrag, blev kontaktet som et led i genopretningsplanen og spurgt, om de havde mulighed for at yde mere støtte.

Dansk afdeling valgte naturligvis at være solidarisk med det internationale sekretariat i denne svære situation og hovedbestyrelsen valgte således ekstraordinært at yde et bidrag på to mio. kr. Herudover har dansk afdeling løbende gennem 2019 betalt vores internationale bidrag tidligere, end vi var forpligtet til for at hjælpe det internationale sekretariat med deres likviditet.

Samlet set skulle det internationale sekretariatet rejse knap 10 millioner britiske pund svarende til cirka 85 millioner kroner for at komme igennem deres genopretningsplan på en bæredygtig måde. Det lykkedes heldigvis til sidst med stor opbakning fra dansk afdeling samt en række andre store afdelinger i bevægelsen.

Ved udgangen af 2019 var hovedbestyrelsen forvisset om, at genopretningsplanen for det internationale sekretariat var på rette spor og at der således ikke var risiko for, at de ville komme tilbage og bede om yderligere støtte.

I mellemtiden må vi dog konstatere, at coronakrisen har gjort yderligere indhug i det økonomiske grundlag for bevægelsen, og hovedhovedhovedbestyrelsen er således forberedt på, at det igen kan blive nødvendigt at foretage tilpasninger på det internationale sekretariat i løbet af 2020, når vi bedre kender konsekvenserne af coronakrisen.

Det sidste, der er værd at bemærke på sliden er, at årets overskud lægges til vores eksisterende reserve, som ved udgangen af 2019 udgjorde 21,5 mio. kr.

Fordeling af indtægter

Visning af hvordan de samlede indtægter på 80,2 mio. kr. fordeler sig på forskellige typer af indtægter. Flere detaljer findes i den skriftlige beretning.

Langt den største del af vores indtægter kommer fra eksisterende medlemmers personlige kontingenter og støttebidrag. Og her opnåede vi i 2019 en indtægt på 69,8 mio. kr., hvilket er et fald sammenlignet med 2018, hvor tallet var 72 mio. kr.

Vi modtog i løbet af 2019 testamentariske donationer på samlet 6,6 mio. kr., hvilket var en væsentlig stigning sammenlignet med 2018. Som I nok vil vide, er dette en indtægtspost, der kan variere meget fra år til år. Når vi budgetterer posten, tager vi derfor kun de indtægter med, som vi med meget stor sikkerhed kan forvente vil falde i det pågældende år.

Indtægterne fra fonde m.v. udgjorde i 2019 1,9 mio. kr. hvilket i store træk svarer til indtægterne fra det foregående år.

Samlet set er der altså tale om en stigning i indtægterne sammenlignet med de foregående år, hvilket primært hidrører fra en stigning i de testamentariske indtægter.

Udgiftsfordeling

Visning af hovedtallene for vores udgifter i 2019.

Som det fremgår af tabellen, har dansk afdeling ydet et væsentligt større bidrag til det internationale arbejde i 2019 end i det foregående år, hvilket navnlig kan tilskrives den særlige situation på det internationale sekretariat samt nogle tekniske forhold omkring fradragsmuligheder for investeringer i fundraising.

Til gengæld har vi sparet på udgifterne til mobilisering via Lifeline og hvervning via Face2Face ud fra en vurdering af, at potentialet på disse to områder stort set kunne realiseres ved et lavere niveau.

Tilgodehavender og gældsforpligtelser.

Denne slide viser udviklingen i vores tilgodehavender og vores gældsforpligtelser.

Det væsentlige at hæfte sig ved her er, at vores immaterielle anlægsaktiver øges med 4 mio. kr. i 2020, samt at vi får en gæld på en lille million i form af udskudte feriepenge for de ansatte.

De fire millioner kroner i immaterielle anlægsaktiver er en regnskabsteknisk foranstaltning, som vi er forpligtet til at gennemføre. De fire millioner udgør værdien af den store investering, som vi foretager i at opgradere foreningens medlemsdatabase, så den fremadrettet vil være i stand til at understøtte sekretariatets arbejde med at skræddersy kommunikationen til det enkelte medlem endnu mere. Formålet er, at medlemmerne skal opleve, at de i langt højere grad modtager tilbud om at handle for menneskerettighederne, som giver mening i forhold til deres interesser og deres situation. Hovedhovedbestyrelsen forestiller sig, at det vil have positive konsekvenser for medlemmernes engagement og dermed i sidste ende for deres fastholdelse af et medlemskab af Amnesty.

Endelig fremgår det også af tabellen, at foreningens egenkapital i 2019 er øget med 200.000 kroner, som udgjorde overskuddet i 2019.

Hovedhovedbestyrelsen har foretaget en grundig analyse og vi vurderer, at det nuværende reserveniveau giver os gode muligheder for at sikre foreningen mod negative eller uventede økonomiske hændelser i 2020.

Opsummering af resultatet

Hvis vi kort skal opsummere, hvorfor resultatet i 2020 blev lavere end budgetteret, så skyldes det altså følgende forhold:

- 1) Indtægterne fra landsindsamlingen blev 1 mio. kr. kr. lavere end oprindeligt budgetteret. Vi var heldigvis i stand til at korrigere budgettet ret tidligt på året og kunne dermed nå at tage højde for den justerede prognose.
- 2) Vores bestræbelser på at hverve medlemmer via Face2Face viste sig ikke at være så effektive, som forventet og vi afsluttede således et samarbejde om hvervning med et eksternt bureau. De forventede indtægter fra nye medlemmer blev således ret tidligt på året nedjusteret med 1 mio. kr.
- 3) Endelig oplevede vi som nævnt, at det internationale sekretariat ekstraordinært havde behov for økonomisk bistand, hvilket hovedbestyrelsen valgte at støtte med en bevilling på 2 mio. kr. ud over det i budgettet forudsatte.
- 4) Blandt de positive nyheder kan det nævnes, at de testamentariske indtægter endte med at være 3 mio. kr. højere end oprindeligt budgetteret.

Samlet set gjorde disse forhold altså, at resultatet for 2019 blev et overskud på 200.000 kroner mod et forventet overskud på 1,1 mio. kr.

Opsummering af læringspunkter

Hvis vi kort skal opsummere hvilken lære, hovedbestyrelsen tager med sig fra 2019, så er det navnlig, at landsindsamlingen har vist sig ikke at være den kilde til store nye indtægter, som vi oprindeligt antog, da vi for tre år siden besluttede os for at forsøge os hermed.

Når landsindsamlingen ikke kan give de millioner, som vi gerne havde set, bliver det helt afgørende, at vi fremadrettet er i stand til at identificere andre kilder til vækst og indtægter. Her vil vi særligt have fokus på mulighederne i forhold til dialogen med fonde samt i forhold til muligheden for at tiltrække sig yderligere testamentariske indtægter.

Endelig er vi også meget optaget af at sikre, at vi bliver endnu bedre til at engagere og fastholde vores eksisterende medlemmer med relevante og meningsfulde tilbud om støtte og aktivisme. Det vil altid være både bedre og billigere for Amnesty og for menneskerettighederne, når vores eksisterende medlemmer forbliver medlemmer længere frem for at vi skal bruge krudt og ressourcer på at gå ud og finde nye medlemmer igen og igen.

Endelig fortsætter vi naturligvis indsatsen med en tæt opfølgning på budgettet og løbende afdækning af uventede økonomiske risici. I 2020 vil dette arbejde særligt fokusere på konsekvenserne af Corona-epidemien, som blandt andet har forhindret os i at foretage medlemshvervning på gaden i marts og april måned-

Landsindsamling og Operation dagsværk

Det var ikke nogen nem beslutning for hovedbestyrelsen at vælge, at vi ikke i 2020 skal gennemføre en landsindsamling.

Hovedbestyrelsen drøftede spørgsmålet over tre hovedbestyrelsesmøder, hvor vi til sidst havde adgang til de faktiske data fra alle de gennemførte landsindsamlinger samt en gennemført analyse om mulighederne for at rette op på resultatet i 2020.

Analysen viste, at markedet for landsindsamlinger er presset, og at det ikke kun er Amnesty, der oplever ringere resultater end forventet. Samtidig viste analysen, at mange af dem, der har meldt sig til at samle ind for Amnesty ikke kunne tænke sig at gøre det igen til næste år. Samlet set var det kun hver femte, der tilkendegav, at de også til næste år ville samle ind for Amnesty.

For sådan nogen som os, der har været indsamlere i de sidste tre år, kan det selvfølgelig være svært at forstå, men det betyder i praksis, at vi hvert år igen skal ud og finde en masse nye indsamlere. Og når vi skal bruge al krudtet på at hverve nye indsamlere frem for at kunne trække på en masse tilbagevendende indsamlere, så bliver det pludselig meget dyrere at gennemføre en landsindsamling end oprindeligt forudsat.

Ud over de ovenstående overvejelser, så spillede det også ind, at journalister i stigende grad var begyndt at stille spørgsmål ved resultaterne af vores landsindsamling. Indsamlingsnævnet, som er det organ, der udsteder tilladelser til at foretage landsindsamlinger, stiller krav om, at en indsamling skal have en overskudsgrad på mere end 66 pct. for at tilladelsen bliver fornyet.

Amnesty var godt i gang med at forbedre vores overskudsgrad, men vi var endnu ikke der, hvor vi kunne være sikre på, at tilladelsen ville blive fornyet. Og med den dårlige omtale, som vi kunne risikere at få i medierne ved at fortsætte en indsamling, der har en lav overskudsgrad, hvilket potentielt kunne få en afsmittende effekt på

vores øvrige hverveindsats, så valgte hovedbestyrelsen altså at trække stikket for i stedet at kanalisere vores mange dygtige kræfter fra landsindsamlingen over i nye indsatser.

De første konkrete resultater af dette har allerede vist sig, idet vi i løbet af 2020 indgår et samarbejde med Operation Dagsværk om, at alle landets gymnasieelever i november skal udføre en dags arbejde til gavn for Amnesty og et projekt, som vi gennemfører i samarbejde med Amnesty Peru. Projektet handler om at arbejde for at sikre piger en tryk og sikker skolegang, hvor de kan være fri for seksuelle krænkelser.

Budget 2020

Nu er vi kommet til hovedtallene for 2020-budgettet. De ser sådan ud:

I højre kolonne ser I hovedtallene i budgettet og i venstre kolonne kan I se hvilke tal vi faktisk realiserede i 2019. Som I kan se, budgetterer vi med et lille overskud i 2020.

En stor del af den forventede stigning i indtægterne hidrører fra testamentariske indtægter, som vi allerede er blevet varslet om, men som endnu ikke er kommet til udbetaling. Der er således en ret stor sikkerhed for den forventede stigning i indtægterne.

Til gengæld er forventningerne til indtægter fra nyhvervede medlemmer jo foretaget, før coronakrisen tvang os alle i hi og gjorde det umuligt at foretage gadehvervning.

Vi har så vidt muligt forsøgt at omstille indsatsen til i stedet at foretage telemarketing, men forventer at skulle justere budgettet blandt andet på grund af dette.

Vi har naturligvis i forbindelse med udarbejdelsen af budgettet været i en løbende dialog med Fundraising- og Økonomiudvalget, som er sparringspartner og vagthund over for hovedbestyrelsen i økonomiske spørgsmål. Jeg har på denne slide gengivet væsentlige dele af udvalgets udtalelse om regnskabet for 2019. Udtalelsen kan beskues i sin helhed i landsmødematerialet.

Medlemmerne af Fundraising- og Økonomiudvalget er Claus Høxbro, Vivi Basballe, Carsten Fenger, Ib Ketelsen, Fatima Madsen og Anne Støtt Hansen, og jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at takke dem for værdifuld og kritisk rådgivning og sparring gennem det forgangne år.

Coronakrisens indvirkning på budget 2020

Afslutningsvist vil jeg kort gøre rede for hovedbestyrelsens forventninger til coronakrisens indvirkning på det budget, som vi vedtog i december 2019:

Coronakrisen har som tidligere nævnt gjort det umuligt for os at gennemføre gadebaseret hvervning, idet folk i meget begrænset omfang befinder sig i gaderne. Vi har derfor omlagt indsatsen til en øget telemarketing, hvorfor vi på dette område kun forventer en mindre nedjustering.

Desuden har vi haft et ønske om at afprøve et nyt koncept for hvervning til delvis afløsning af landsindsamlingen, hvor man kunne gå fra dør til dør i udvalgte områder med særligt potentiale og tilbyde medlemskab af Amnesty.

Vi har vurderet, at det næppe vil være gangbart i en tid præget af social distancering at opsøge folk i deres hjem på denne måde.

Ydermere kan vi konstatere et medlemsfrafald, der er svagt stigende sammenlignet med vores prognoser. Vi er i færd med at se på årsagen hertil. Det kan ikke udelukkes at hænge sammen med de generelle konjunkturreffekter af coronakrisen.

Endelig kan det ikke udelukkes, at indtægterne fra testamenter vil tage længere tid at realisere i år. Det skyldes, at en stor del af indtægterne fra testamenter typisk kommer fra et salg af fast ejendom. Og her må vi bare konstatere, at også ejendomssalget er gået lidt i dvale i en Corona-tid, hvor folk i langt mindre omfang forlader deres bolig.

Samlet set forventer hovedbestyrelsen således, at resultatet for 2020 vil blive noget ringere end vi oprindeligt forudsatte og vi vil derfor foretage en nedjustering i forbindelse med budgetopfølgningen oven på 1. kvartal.

Det er vigtigt for hovedbestyrelsen at understrege, at vi naturligvis følger udviklingen tæt og i et naturligt omfang vil foretage tilpasninger af budgettet.

Hovedbestyrelsen forventer og er villig til at acceptere et mindre underskud på driften for 2020. Det gør vi, fordi vi ikke vil foretage drastiske hovsa-beslutninger, men vil se udviklingen an for senere på året at kunne foretage intelligente og langtidsholdbare beslutninger for 2021 og frem, som tager bestik af den viden, vi måtte have om coronakrisens udvikling på det tidspunkt og som i højere grad vil kunne hænge sammen med og understøtte vores nye strategi.

Hermed skal jeg afslutte min præsentation af regnskabet for 2019 og budgettet for 2020. Tak for jeres opmærksomhed og såvel jeg som den øvrige hovedbestyrelse og sekretariatets dygtige medarbejdere står naturligvis til rådighed for spørgsmål.

7. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER

Claus Høxbro takkede for beretningerne og åbnede for debat om beretningerne.

Hans Hüttel, Nørresundby: Jeg har faktisk flere spørgsmål i år. Det første er til kassererens beretning. Jeg kunne godt tænke mig at høre om landsindsamlingen. Var det logistikken, der var særligt dyr for indsamlingen, der var materialer og kort og alt muligt – det kan ikke have været helt omkostningsfrit. I så fald, kunne vi forsøge med indsamlinger over nettet? Jeg kan se, at Dansk Flygtningehjælp har lagt sin landsindsamling om på grund af pandemien. Måske er det en logistisk lettere løsning for os? Så måske ikke kalder det en landsindsamling, men en fundraising på de sociale medier. Det er et spørgsmål til Kristoffer

Kristoffer Nilas (Kasserer): Tak for spørgsmålet. Det var selvfølgelig en del af det samlede billede, men langt fra den væsentligste faktor i forhold til beslutningen om at indstille landsindsamlingen i sin nuværende form. De to forhold, jeg nævnte i beretningen, var helt klart dem, vi lagde mest vægt på. Dels det, at der var så få, der deltog og som ønskede at gøre det igen til næste år. Det gør, at man skal bruge rigtig mange ressourcer på at hverve indsamlere for at nå op på bare samme indtægtsniveau som sidste år, og det betød jo, at vækstpotentialet var langt ringere end det, vi oprindeligt forestillede os. Selvfølgelig har du (Hans) en pointe i, at der var et udgiftsniveau som gjorde, at det samlede overskud ikke blev så højt, som man kunne have ønsket sig, og jeg er heller ikke afvisende over for, at vi kunne foretage en indsamling af den karakter, som du beskriver som et fremtidigt tiltag som en del af vores fundraising strategi så længe det kan ske uden for de rammer, hvor vi skal have tilladelse for indsamlingsnævnet og så videre. Jeg vil gerne se på - vi laver jo nogle former for online fundraising allerede på de sociale medier – men om vi i højere grad kan få folk til at dele vores opfordringer.

Henrik Egelind (Sekretariat): Det er fuldstændig rigtigt, som Kristoffer siger, at vi gør og kan løbende justere vores investeringer i andre kanaler - særligt online – og vi tester særligt i disse tider mere og mere og kommer selvfølgelig også til det i fremtiden. Det er helt klart en mulighed

Hans Hüttel, Nørresundby: Det andet spørgsmål er på kanten af hovedbestyrelsen og kassererens beretning. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor mange nye aktive, der er kommet ud af landsindsamlingen. Jeg kan se, at der er mange, der ikke vil samle ind igen, og det kan selvfølgelig også være interessant at vide, hvorfor de ikke vil det, men hvor mange aktive er der egentlig kommet ud af landsindsamlingen? Er det nogle erfaringer, vi kan tage med videre i andre sammenhænge?

Henrik Egelind: Den indsats, vi har gjort ved at få vores medlemmer og Lifelinere til at blive indsamlere, det er egentlig det, hvor vi har fået de rigtig mange indsamlere fra, så dem der har været ude og samle ind, er nogen, som vi havde en relation til i forvejen, så det er ikke nødvendigvis flere nye vi har fået, men det er et større engagement for mange af dem, der allerede er enten medlemmer eller på Lifeline. Det er der, de kommer fra.

Oliver de Mylius: Jeg vil bare lige supplere og sige, at som Kristoffer også sagde i sin beretning, så var det ikke nogen let beslutning for os at skulle lægge den her landsindsamling ned. Det var os i hovedbestyrelsen, som besluttede at indføre den, og vi har syntes, det var et rigtig fedt koncept at prøve af, vi har gerne villet det længe. Vi har jo set, hvordan andre organisationer har kunne samle meget ind, og det er også en mulighed for at komme rundt til folk og få talt om Amnestys sag, så det var ikke nogen let beslutning. Men vi holdt virkelig nogle grundige møder omkring det og prøvede at vende og dreje sagen så meget, vi kunne. For hvis vi kunne se, at det her, det kunne stadig vendes og der stadig var en tro på, at vi kunne løfte det her koncept sådan så at der var tilpas gevinst ved de ressourcer vi brugte på det, så ville vi have gjort det. Så det er for at sige, at det er jo lidt med et blødende hjerte, at man må stoppe et projekt, som der er lagt så mange kræfter i og som er spændende og stort, men vi er overbeviste om, at det er det rigtige for nu.

Ole Ankjær Madsen, Randers: Ja, bare en kommentar til Hans. Jeg var koordinator i Randers, og der havde jeg indtrykket af, at der var rigtig mange ruter, der ikke var besat, så man kan ikke derudaf konkludere, at folk ikke havde lyst til at give. Der var bare ikke indsamlere nok til at gå rundt og samle ind, og det tror jeg var en af årsagerne til at resultatet ikke blev det, vi måske kunne have håbet.

Farah Sabouri, Aalborg: Ja, som du sagde Kristoffer i din slide og i materiale side 21, så når man kigger på oversigten over udgifter, specielt under det der hovedstrategier, kan man se, at der er brugt færre penge til at beskytte mennesker på flugt fra væbnede konflikter og sikre kvinder og LGBT, samt større mobilisering og specielt med den første strategi, hvis man tænker på, at de er opgivet i prioriteret rækkefølge, der er mit spørgsmål idét, at behovet for at beskytte flygtninge i 2019 var ikke mindre end 2018, hvad skyldes det fald? Var det et bevidst fravalg af nogle af tingene – hvad er grunden til, at det er så faldende her?

Kristoffer Nilaus: Jeg kan lige komme med mit bud på forklaringen, og så kan sekretariatet lige præcisere bagefter. Mit umiddelbare bud det fald, skal man finde i formuleringen øverst i afsnittet lige over tabellen på side 21 i materialesamlingen, hvor det fremgår, at meget af det arbejde, der er foregået på de mål, du nævner, har været finansieret af såkaldte øremærkede donationer blandt andet vores LGBT-arbejde i Uganda. De donationer har så ikke været der i samme omfang i 2019. Det har gjort, at arbejdet har fortsat, men på et lavere niveau, og det er ikke et udtryk for at vi selvfølgelig gerne vil fortsætte arbejdet, men vi har bare ikke kunne finde de midler for at kunne fortsætte det på det samme niveau som i 2018, fordi det var finansieret gennem de såkaldte øremærkede donationer fra fonde. Vi bliver jo nødt til at foretage prioriteringer som bestyrelse, og der kan man sige, at når vi får en øremærket donation, så er der ikke så meget for os at prioritere. Det er altså en donation som vi får, som skal kanaliseres til noget bestemt – hvis vi altså tager imod den. Når den så ophører,

så skal vi ikke nødvendigvis lade os styre af, at vi tidligere har fået en øremærket donation og så kanalisere vores egne midler derover. Det vil vi selvfølgelig gerne, men der kan man sige, at der er bare en række menneskerettighedsmål, som vi skal prioritere som bestyrelse. Jeg håber, at det gjorde rede for det.

Dan Hindsgaul (Sekretariat): I tillæg til det, Kristoffer meget rigtigt siger, så er der jo nogle svingninger år til år, også i udgifter til vores menneskerettighedsaktiviteter, som også handler om, hvad det er for nogle kampagner, vi har fokus på. Der havde vi i starten af den her strategiperiode rigtig meget fokus på mennesker på flugt, men sidste år var vores hovedenergi jo på arbejdet med samtykke, så det er jo en fluktuation der kommer som følge af, hvilke kampagner vi prioriterer i det pågældende år, men hovedforklaringen er, som Kristoffer siger, det her med midler fra fonde.

Tina Hüsig, Farum: Først og fremmest tak, fordi det her kan lade sig gøre under de besværlige forhold. Det går rigtig godt, så tak for det. Jeg har en kommentar mere end et spørgsmål. Jeg bed mærke i, at der var et svagt stigende fald i medlemmer. Kunne man tænkes sig, at det blandt andet skyldes, at Amnesty over tid – jeg er godt klar over, at det er mange år, og vi skal forholde os til verden omkring os, men foreningen har udviklet sig meget, hvor det tilbage i tiderne var meget konkret mod tortur, mod dødsstraf og arbejdet for samvittighedsfanger. Jeg har hørt kommentarer, og derfor nævner jeg det, om at I breder jer meget, og det er nogle rigtig gode ting og forhold man arbejder for, men det er måske mere nogle andre, der burde gøre det. Det er nogle kommentarer jeg har hørt fra ikke kun én, men flere, og derfor ville jeg lige bringe det op.

Oliver de Mylius: Tak for det, Tina, og også tak for din kommentar om, hvordan det her fungerer. Vi er meget glade for, at det kunne lade sig gøre at holde det her i dag. Altså hvad det faldende medlemstal skyldes, er der jo flere forklaringer på, og vi har også nævnt på andre landsmøder, at der bare er nogle udviklinger i, hvordan folk engagerer sig i bevægelser og i sager. Medlemsbegrebet er lidt under forandring. Mange organisationer oplever det også - også politiske organisationer. Der er måske også mere en tendens til, at folk ikke er medlemmer, men engagerer sig fra sag til sag. Og man kan sige, at vi har også set i forbindelse med vores Lifeline, at hvor tendensen til at være medlem i Amnesty måske har været dalende, så har engagementet for at handle for menneskerettighederne været stort og flot, og vi har kunne engagere rigtig mange mennesker. Der er flere forklaringer på det, men jeg tror da, at du har en pointe i det her, og det er nogle overvejelser, som vi også har i hovedbestyrelsen – at der er noget, som man identificerer Amnesty med, der er noget kerne, noget DNA i Amnesty, som jeg også selv identificerer det med. Altså samvittighedsfanger, vores kamp mod dødsstraf, tortur, vores Skriv for liv-kampagner. Det er der, hvor Amnesty har noget, som folk genkender, og hvor vi har en særlig rolle i forhold til alle de andre NGO'er.

Tina Hüsig, Farum: Ja, det synes jeg også selv, og det er med fuld forståelse for yngre kræfter og en anden måde at tænke på, og at verden forandrer sig, men netop den der identifikation, den tror jeg er vigtig. Og i forhold til landsindsamling har jeg selv været koordinator i Farum de sidste tre år, og gået ind i det, og jeg har også samlet ind - måske mere af loyalitet, end der hvor mit hjertebarn er, fordi jeg har det her med brevskrivningen, og heldigvis har vi kunnet kombinere det især sidste år, hvor vi fik sendt små 100 breve afsted samtidig med, at vi fik engageret nogle folk, så jeg har da endt med at sige "nå øv" til trods for, at jeg blev så glad for, at man lavede kombinationen med Skriv for Liv og indsamlingen

Oliver de Mylius: Lad mig lige sige noget mere om det, Tina. Der er flere ting i det. Det er rigtigt, det der med, at Amnesty breder sig over flere emner, og det har jo også noget at gøre med en analyse af, hvad det er for nogle udfordringer vi står over for i verden. Det er jo ikke fordi tortur eller politiske fanger er mindre relevante i dag, men samtidig ser vi også nogle udviklinger, fx klimaforandringerne, som truer folks menneskerettigheder. Vi havde det også oppe på landsmødet sidste år. Det kan jo godt føles som et emne, der er langt fra noget, Amnesty

har beskæftiget sig med tidligere, men vi kan heller ikke være blinde for, at de konsekvenser, vi kan se for menneskerettighederne, vil betyde flere mennesker på flugt, dårlig adgang til sanitet og vand. Det vil få alvorlige menneskeretlige konsekvenser. Også med ulighedsspørgsmålet, som også er noget, vi begynder at komme ind på og også i takt med, at Amnesty er blevet en mere global organisation - altså har fået flere afdelinger i det globale syd, i Afrika, Sydamerika og Asien. Når de mennesker engagerer sig i bevægelsen og tager fat på de menneskerettighedskrænkelser de ser omkring sig, så oplever de selvfølgelig også fængslinger af politiske fanger, men der er et stort ønske og krav om fra de lande, at vi tager fat i de menneskerettighedskrænkelser, der udspringer af fattigdom for eksempel. Så det vi arbejder for fra dansk afdeling, når vi indgår i de diskussioner, er, at vi alt skal have en menneskeretlig tilgang til det. At Amnesty ikke skal ind og være værdipolitiske, og vi skal ikke ind og snakke om klima på klimaets betingelser, hvor vi taler om fordelene ved vedvarende energi på et teknisk niveau - det er ikke det, vi skal. Vi skal have fokus rettet mod de menneskeretlige konsekvenser - "hvor er det, at det her krænker folks menneskerettigheder?" Det er i hvert fald det, vi arbejder for, men jeg hører dig virkelig i forhold til, at vi skal holde fast i vores dna og vores kerneområder

Ole Ankjær Madsen: Der er sket en udvikling i Amnesty, hvor vi engang fokuserede på de mennesker, de personer, hvis menneskerettigheder blev overtrådt. Der er ligesom sket en fokusændring, som nu fokuserer på de forhold der gør, at menneskerettigheder bliver overtrådt. Det vil sige, at vi ikke længere har det personlige engagement, hvor man kunne sætte ansigt på. Om det er en rigtig eller dårlig udvikling, skal jeg ikke tage stilling til, men jeg kunne godt forestille mig, at det måske gjorde, at en helt del mennesker var knapt så motiverede til at støtte Amnesty, som de måske var engang.

Dan Hindsgaul: Tusind tak for spørgsmålet, som er rigtig vigtigt, og også et, som vi overvejer meget, hvordan vi skal forholde os til. Det er klart, at der er blevet sagt rigtig mange ting i det foregående, også omkring menneskerettighedssituationen, der forandrer sig. Det vi oplever, er også, at der måske er en generationsforskel. Når vi taler med nogle af vores youth-aktivister, så er det ikke tortur eller samvittighedsfanger er ligger højest for dem. Derfor tror jeg også, at vi skal finde en balance, hvor vi fastholder noget af den kerne, som vi alle sammen identificerer Amnesty med, men også den måde vi arbejder med research, og så finde ud af, hvordan vi bedst kan bidrage med at fremme menneskerettighederne i en verden der forandrer sig. Så jeg synes, at det er et rigtig godt input. Jeg tror også at det ligger meget fint i tråd med den linje som både bestyrelsen og sekretariatet har lagt i forhold til udvikling af den internationale strategi, hvilket Sara og Oliver vil komme ind på senere i dag.

Anne Katrine Andersen: Tak. Jeg vil bare sige til dig Tina, at ligesom sidste år, så er det noget vi også taler om til bestyrelsesmøderne, fordi vi godt er klar over, at der er den her tvivl, om vi nu arbejder for kerneværdierne hos visse medlemmer. Og så vil jeg bidrage med at sige, at Sara og jeg sidste år besøgte vores Amnesty-gruppe i Tyrkiet. Vi er blevet en slags hjælpegruppe, eller støttegruppe, for dem dernede. På den weekend så vi med egne øjne, hvor svært det er at være en tyrkisk Amnesty-gruppe, at være tyrkisk medlem - hvor få medlemmer de er, og hvordan de nærmest alle må gå under dække. Men de gør det, og der er så meget aktivitet. Vi, i bestyrelsen, taler også sammen med sekretariatet om at komme mere ud til youth-grupperne for at få etableret mere samarbejde og for at støtte dem i deres arbejde. De er der, og de vil rigtig gerne gøre noget som eksempelvis Skriv for liv, som vi også støtter meget op om. Det ved jeg, at event-gruppen i København også gjorde sidste år. Men jeg er enig med dig. Jeg tror bare desværre, at som visse advokater jeg kender siger, "det er tiderne". Vi kan kun gøre det vi gør, for hele tiden at lægge vægt på, at der er nogle grundværdier. Det skal vi holde fast i. Absolut.

Hans Hüttel: Det er et spørgsmål, som ikke er i forlængelse af det her, det håber jeg er okay. Der sker jo vældig mange ting under dække af coronakrisen, som Oliver også nævnte i sin beretning, som kan påvirke os. Blandt

andet er en hel masse ledende medlemmer af oppositionen i Hong Kong blevet arresteret nu, mens alle har fokuseret på corona, og vi kan se hvordan der sker andre tiltag. Blandt andet er der nu blevet lanceret en app, som skal gøre det nemmere at opspore om man er blevet eksponeret for smitte. Den slags kan jo også have en masse retspolitiske problemer. Det minder lidt om det der blev sagt før med, at der er noget som noget fokuserer på, og så arbejder vi med det, og der er noget, som vi ikke fokuserer på, og så glemmer vi det.

Dan Hindsgaul: Tak for det, Hans. Det er noget vi, som organisationen Amnesty, fokuserer på både internationalt og dansk. Vi var faktisk nogle af, dem der var ude og kritisere, da regeringen begyndte at tale om en dansk app til smitteopsporing, som ville bero på, at man delte sin lokationsdata. Det er jo så efterfølgende lavet om, så den app, der er lanceret i Danmark, og som åbenbart ikke virker mere, og specielt ikke på iPhones, at den ikke kun vil virke via Bluetooth og det er jo en frivillig app. Vi har, fra det internationale sekretariat, hvor vi har oprustet på tech-området gennem de seneste par år, fået en hel del anvisninger om hvad der skal til for, at nogle af de tiltag er til at leve med, så at sige, set med menneskeretlige øjne. Der er ingen tvivl om, at når man kigger rundt, er der rigtig mange lande, hvor man benytter lejligheden til både at lave noget overvågning, som vi frygter, vil være alt for omfattende, men også ville kunne fortsætte efter at coronakrisen ophører. Det er lande som Israel blandt andet, som vi følger tæt, og som vi forsøger at mobilisere til, at man tager hånd om. Vi ser også disse "power grabs" i Ungarn osv. Hvor man benytter denne krise. Jeg kan sige, at vi både her i dansk afdeling og internationalt nu i virkeligheden har lagt næsten al vores normale arbejde ned. I hørte fra Olivers beretning, at vi stadig kommer til at skubbe på for samtykkelovgivningen, for at den kommer på lovprogrammet i Folketinget i løbet af en måneds tid. Ellers kommer vi til at bruge alle vores kræfter de næste mange måneder på at forsøge at tale menneskerettighedernes sag og sikre, at regeringernes nødvendige håndtering af denne sundhedskrise sker i respekt for menneskerettighederne. Vores budskab er, at det også er en menneskerettighedskrise, og vi tror også på, at vi kan løse denne krise uden at bryde med menneskerettighederne. Vi kommer til at have mere og mere fokus på blandt andet tech-området, men også på en række andre områder, som er blevet prioriteret internationalt.

Oliver de Mylius: Lige nu er der ikke nogen hænder rejst, så kan jeg jo sige noget mere om det med Amnestys kerneværdier og de nye emner vi er på vej ind på. Jeg synes i hvert fald, at det er vigtigt at få understreget, at vi har hørt lignende kommentarer som det, du nævnte, Tina, altså at der noget forvirring om de her nye emner omkring klima og omkring teknologi, og om det er Amnesty-emner. Så bare lige for at efterlade jer med at par yderligere ord omkring det så, som jeg sagde før, fokuserer vi på de menneskeretlige elementer af det. Men jeg vil også bare gerne slå fast, at for os i hovedbestyrelsen er de klassiske Amnesty-emner stadig vigtige at holde fast i. De skal være fokus for os. Og jeg glæder mig til Skriv for liv, til at vi skal det næste gang, og at vi får det på banen igen. Vi skal blive ved med at arbejde på tortur og på politiske fanger og på dødsstraf. På nogle områder er det jo også en succes for Amnesty, at vi er nået dertil, hvor vi også kan påtage os nogle andre emner. Hvis vi eksempelvis ser på dødsstrafsområdet, er det jo i rigtig mange lande en succes med at få afskaffet dødsstraffen. Selvfølgelig ved vi alle sammen godt, at der stadig er nogle lande som ligger frygteligt i front med at foretage henrettelser. Men på de her områder, der har Amnesty ekspertise, og har et helt særligt navn i verden, og kan tale med en særlig vægt, og det skal vi selvfølgelig blive ved med.

Farah Sabouri: Jeg havde regnet med, at det emne kom op efter oplægget fra Oliver og Sara om strategi for næste år, for det virker oplagt. For det første vil jeg så 100 procent støtte Tina og dele hendes bekymring om, at vi breder os for meget. Og jeg ved godt, jeg hører jer, at kerneområderne bliver, og at det stadig er den menneskeretlige vinkel, Amnesty vil beholde uanset hvad. Samtidig hører jeg også, at "det er tiden", "det er prioriteringerne fra de unge", men pointen er, at det er godt at have forskellige NGO'er. Hver NGO kan have fokus på bestemte områder, der er rigeligt at tage fat i - både for miljø, for økonomi, for alt muligt andet. Hvis Amnesty flytter sit fokus fra kerneområderne - og jeg ved godt, at det ikke er et spørgsmål om at flytte, men

som du også nævnte, Oliver, til strategimødet med Aalborggruppen, man har de ressourcer man har, og hvis man så vil bevæge sig til nye baner, så bliver man nødt til at nedprioritere andre. Det er der, hvor min frygt er. At det kommer til at være ensbetydende med, at man så nedprioriterer mennesker på flugt, tortur, fængslinger og den slags. Der er jeg stadig bekymret, uanset hvad, at vi så måske følger for meget med bølgen for at få fat i de unge. Men de unge har også netop brug for at vide - selvfølgelig, klimaet er vigtigt, det er det de forstår, men de skal også begynde at forstå, at der også er andre ting i verden. Der er uretfærdighed, der er diktatur rundt omkring i verden og det er ikke altid de vestlige regeringer som ellers ja, er demokratiske, går ind og støtter de demokratiske regeringer rundt omkring i verden. Og vi har fin samhandel med Saudi Arabien, ja... Ja.

Dan Hindsgaul: Jeg vil egentlig bare benytte chancen, når vi nu kom ind på dette emne i denne del af debatten, til at slå et slag for en aktion, som vi kommer til at lancere internationalt d. 4. maj. Vi har fra dansk afdeling foreslået, at vi laver en global aktion, der skal kræve løsladelsen af samtlige samvittighedsfanger i verden med coronas smitterisiko som anledning. Det er jo noget vi altid vil advokere for, at samvittighedsfanger skal ud af fængsel, og vi kunne faktisk godt tænke os i dag, på denne generalforsamling, at vi lavede en lille aktion hjemme i hver vores stue i slutningen af mødet. Så når Claus, efter debatten her er slut, instruerer om stemmepause, så kunne det være helt fantastisk hvis I kunne, i den pause, skrive på et stykke papir Free P.O.C.'s med et hashtag foran, og vise det op på et tidspunkt, når vi slutter mødet af. Så vil vi nemlig godt tage nogle billeder af det, og så kan vi bruge når vi lancerer aktionen, som jeg håber i alle sammen vil deltage i den 4. maj, globalt.

Oliver de Mylius: Jeg gør det kort. Jeg vil sådan set bare lige kvittere for det, du siger, Farah og som jeg også hører fra Tina, fordi det er jo et budskab, vi hører fra rigtig mange. Når jeg fortæller om de her ting med klima og teknologi og hvor Amnesty i øvrigt er på vej hen, så vil jeg bare sige, at vi er her jo fordi vi repræsenterer jer når vi går til der internationale forhandlinger. Det budskab, jeg tager med mig, det er det I siger til mig her. Jeg har hørt det fra så mange andres så det er kun for lige at give jer en garanti på, at det budskab om, at Amnesty skal holde fast i det menneskeretlige DNA, at det kommer vi til at tale for – internationalt også.

Peter Simonsen, Biersted:

Jeg vil gerne understrege, at Amnestys hjælp til den internationale flygtningekrise er elementær for det humanitære, menneskelige samarbejde i EU og globalt. Så det mener jeg skal vægtes.

Claus Høxbro konkluderede, at der ikke havde været kritiske bemærkninger til selve beretningerne. Årsberetningerne blev taget til efterretning, og regnskabet blev godkendt.

8. INTERNATIONALT

Sara Abawi og Oliver de Mylius fortæller om den internationale strategi. Der plejer at blive nedsat en arbejdsgruppe, men det bliver gjort anderledes i år.

Global Assembly er blevet udsat grundet Covid-19, og man ønsker en debat.

STRATEGIEN SKAL

- Sætte ramme og retning for vores arbejde i de næste 8 år
- Hjælpe os med at prioritere vores ressourcer og indsatser
- Gøre os bedre til at forsvare menneskerettighederne sammen

PROCESSEN UDSAT PGA COVID-19

- Global Assembly udsat
- Hvilken indflydelse vil corona-krisen have på indholdet af strategien?

- Afventer ny tidsplan for strategiprocesen
- Mere medlemskonsultation på vej

HVAD VI SKAL KÆMPE FOR?

To hovedspor:

- For frihedsrettigheder
- Imod diskrimination og ulighed

SPOR 1: BESKYTTE FRIHEDSRETTIGHEDERNE

- Ytrings-, forsamlings- og organisationsfrihed
- Sociale medier og tech-giganter overvåger os og (mis)bruges til at sprede had og chikane
- Beskyttelse af mennesker, der protesterer, f.eks. whistleblowers og demonstranter

SPOR 2: BEKÆMPE DISKRIMINATION & ULIGHED

- Adgang til bolig, uddannelse og sundhed
- Begrænse store virksomheders magt
- Retfærdige skattesystemer
- Bekæmpe klimakrisen (retfærdig grøn omstilling)
- Seksuelle og reproduktive rettigheder inkl. abort
- Beskytte mod overgreb og voldtægt

EMNER MED LAVERE PRIORITET

Vi vil fortsat være vagthunde på emner som:

- Krig og kriser
- Flygtning og migranter
- Dødsstraf
- Behandling af fanger, inkl. tortur

EMNER: HVAD ER NYT?

- Mere fokus på overvågning og på retten til at protestere (forsamlingsfrihed)
- Øget fokus på ligestilling for kvinder, voldtægt, fri abort
- Mere fokus på økonomisk ulighed, klima, virksomheders ansvar, tech-giganter
- Mindre fokus på flygtninge, våbenhandel, tortur og det internationale menneskerettighedssystem

HVAD HAR VI HØRT FRA JER INDTIL NU?

- Vi skal værne om det klassiske Amnesty
- Research og troværdighed er vigtigt
- Generationsforskel i synet på nye emner?
- I vil blive inddraget igen men hvornår og hvordan er pt uklart pga. Coronakrisen

9. VALG AF STATS AUTORISERET REVISOR

Hovedbestyrelsen havde indstillet den nuværende revisor, Beierholm, til genvalg.

Revisoren blev genvalgt uden indsigelser, og Beierholm vil fortsat være statsautoriseret revisor for dansk afdeling.

10. KONTINGENT

Hovedbestyrelsen indstillede, at kontingentsatserne for medlemskab forblev uændret, hvilket blev vedtaget uden indsigelser:

Ungdomskontingent: 50 kr. pr. år
Studerende, arbejdsløse og pensionister: 195 kr. pr. år
Fuldt betalende medlemmer: 295 kr. pr. år
Livsvarigt medlemskab: 2.950 kr.

11. LANDSMØDE 2021

Det blev besluttet, at Landsmøde 2021 afholdes den 24.-25. april 2021 på Hotel Nyborg Strand.

12. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE

Claus Høxbro præsenterede resultatet af hovedbestyrelsesvalget:

- | | |
|---------------------------|------------|
| - Kristoffer Nilaus Olsen | 38 stemmer |
| - Sara Abawi | 31 stemmer |
| - Solveig Nisbeth | 24 stemmer |
| - Sheila Ørnstrup | 19 stemmer |

Følgende blev valgt til hovedbestyrelsen for en 2-årig periode:

- Kristoffer Nilaus Olsen
- Sara Abawi
- Solveig Nisbeth

Følgende blev valgt som suppleant til hovedbestyrelsen for en 1-årig periode:

- Sheila Ørnstrup

Den samlede hovedbestyrelse efter valget: (i alfabetisk orden):

- Sara Abawi
- Anne Katrine Andersen
- Ole Ankjær Madsen
- Oliver de Mylius
- Kristoffer Nilaus Olsen
- Solveig Nisbeth
- Mikala Satiya Rørbech
- Sheila Ørnstrup

13. FRI DEBAT

Farah Sabouri: Ja. Med hensyn til den nye strategi, er jeg glad for at høre, at i hvert fald den danske hovedbestyrelse tager medlemmernes bekymringer med sig og vil prøve at diskutere. Jeg vil lige høre om det praktiske forløb. Jeg ved godt, at det bliver online og at det blev udsat, men har vi en tidslinje på hvad der sker fra nu i forhold til diskussioner og den endelige beslutning, og hvornår den forventes at blive vedtaget?

Sara Abawi: Tak Farah. Vi er desværre svar skyldige i forhold til et helt præcist svar. Det er sådan, at den internationale bestyrelse ikke har meldt en ny køreplan ud endnu. Men vi ved, at det kommer til at have betydelige forsinkelser, også i forhold til vores Global Assembly. Det kan være, at du vil supplere med noget, Oliver.

Oliver de Mylius: Ja, tak. Det er jo desværre rigtigt som Sara siger, vi ved det simpelthen ikke helt endnu. Det gode ved det, kan man sige, det er, at i en tid, hvor der er lagt op til nogle store forandringer i de emner vi arbejder med, så får vi også længere tid til at få diskuteret det. Det vi også vil gøre fra dansk afdelings side er,

at vi også vil tage kontakt til nogle af afdelingerne rundt omkring i verden. Det kan vi jo, med den her teknologi - det er jo virkelig en god mulighed for, at ikke kun kan høre jer medlemmer i Danmark, men at vi også kan få taget nogle drøftelser om, hvad vil man i Sydamerika? Hvad vil man i Sydøstasien? Så vi kan få lidt fælles fodslag inden vi skal træffe de her beslutninger. Så man kan sige, at det positive ved, at processen nu bliver trukket ud er, at vi virkelig kan få tid til at gennemarbejde det her og få rejst alle de argumenter der er. Men i forhold til processen, har jeg først lige i denne uge fået mail fra Prep-Com, altså den her forberedelses komite, som sidder og forbereder Global Assembly, om at der kommer en køreplan snarest og at der muligvis kan afholdes en kort Global Assembly i løbet af efteråret, vil jeg tro, hvor vi så kan beslutte nogle af de lidt mere forretningskritiske, formelle ting i Amnesty. Men med strategiplanen, der ved vi det simpelthen ikke endnu. Når vi nu hører, hvad vi ellers gør omkring corona-situationen og hvor lang tid det kan tage, så kan det jo godt have nogle lidt lange udsigter før vi kan mødes fysisk. Det sker nok ikke lige den førstkomende tid. Men vi har i hvert fald tænkt os, uanset hvad at lave høringsprocesser, om det så bliver online, fysisk, surveys eller hvad. Men tid og tidslinjen vil vi kommunikere om fra hovedbestyrelsens side til medlemmerne.

Farah Sabouri: Ja, lige hurtigt. Vi har en fra den norske hovedbestyrelse med. Jeg ved ikke om hun kan give et kort resume af hvad er holdningen fra vores norske medkæmpere.

Anne Marie (Norge): Jeg er medlems -og organisationskoordinator i Amnesty Norge og er egentlig med her for at se, hvordan det fungerer at afholde landsmøde på Zoom. Jeg har ikke sådan noget at berette om, hvordan Amnesty Norge står i forhold til strategien. Men sådan som jeg hører det, så står vi ret lige i vores tankegang.

Oliver de Mylius: Jeg kan bare lige tilføje, at vi jo har været til Regionalt Forum. Jeg har siddet og hørt, hvad alle afdelingerne i Europa mener om det her udkast til en strategi. Der er over hele linjen en delt opfattelse i de europæiske sektioner om, at vi skal passe på ikke at komme til at ligne de andre organisationer for meget. Vi skal holde fast i vores Amnesty-kerne-DNA, og for eksempel flygtningearbejdet er der et stort ønske om at få opprioriteret i forhold til det udkast, der er kommet. Så fra europæisk side ikke kun vores, og jeg kan ikke bare tale på norsk afdelings vegne, men fra en europæisk side, deler vi mange af de holdninger, som I også giver udtryk for her. Det er derfor, det bliver lidt mere interessant at få samtaler med Sydamerika, med Asien og Afrika, fordi vi oplever faktisk tit, når vi kommer på det her globale møde, at de europæiske sektioner måske deler lidt disse holdninger, men at det går nogle lidt andre retninger, når man kommer uden for Europa. Det er blandt andet det med, at ulighedsspørgsmålet og fattigdom opleves så påtrængende i de dele af verden.

Hans Hüttel: Hvor stærkt er impact-argumentet, når man snakker om strategi? Nu nævnte Oliver før det med dødsstraf. Der har vi jo egentlig ret gode erfaringer – både med hvordan vi skal lave kampagner og hvordan vi skaber resultater her. Noget af det, jeg tit tænker på med Amnesty International, som gør os forskellige fra en lille gruppe, der mødes i en kælder, det er jo, at vi rent faktisk kan påvirke menneskerettighedssituationen, takket være vores medlemstal og takket være vores erfaringer med effektive kampagner. Hvor stærkt er impact-argumentet efterhånden? Jeg vil tro, at det er et vældigt godt argument. Og er impact mere end “vi er rigtig mange, og vi ved at det her virker”?

Oliver de Mylius: Jeg kan godt starte, og så kan I supplere også, I andre fra hovedbestyrelsen eller Dan, hvis der skulle være noget bagefter. Det er, når jeg vender tilbage til det regionale-nordiske møde, noget vi virkelig holder os for øje, også med tanke på, at vores ressourcer er begrænsede, og sandsynligvis bliver endnu mere begrænsede af den her coronakrise. Vi skal virkelig bruge medlemmernes penge klogt på at vælge og fokusere på nogle emner, hvor vi kan have impact. Det vil også sige – der er et udtryk vi bruger meget på engelsk, som hedder added value, som er den værdi, vi kan tilføre fra Amnesty til de kampagner. Det var også det, jeg var lidt inde på før med, at hvis vi for eksempel skal arbejde med klimaspørgsmål, så skal vi ikke ind på det tekniske område og vurdere den ene energikilde fremfor den anden. Det er ikke der, vi som menneskerettighedsorganisation med al den ekspertise, vi har, kan tilføre værdi og have impact. Så i alt det, som vi skal foretage os, i alle de diskussioner vi skal have om strategi, og de emner vi skal ind på, så skal vi have impact og den værdi som Amnesty specifikt kan tilføre for øje.

Dan Hindsgaul: Bare lige for at supplere på det. Vi synes jo faktisk, at impact-argumentet burde tælle rigtig, rigtig meget, og det gør det heldigvis også langt hen ad vejen, men jeg må også sige, at vi oplever også en del

både kollegaer og governance-folk fra andre sektioner, som måske en gang imellem lader deres gode hjerte løbe lidt af med dem og gerne vil kaste sig ind i nogle af de her store og helt, helt grundlæggende spørgsmål. Altså når vi taler om strukturel, social ulighed så ved vi jo, at det er et kæmpe problemkompleks, som vi selvfølgelig slet ikke som Amnesty kan løse, selv hvis vi var mange, der løftede sammen, så er det en meget, meget svær kamp. Det er måske også en, der kan virke svær at forholde sig til for den enkelte. Så det, vi holder fast i, og prøver at kommunikere til vores kollegaer på tværs af landene, det er vigtigt, at vi også arbejder med enkelte individer, fordi det er noget, vi alle sammen kan forholde os til, og noget, vi har succes med – og at vi så i øvrigt tilrettelægger vores arbejde sådan, at vi skubber på med de her dagsordener, men ikke tager dem, som vi kommunikerer først, men at vi som udgangspunkt kommer bag situationen, vi kommer bag det konkrete menneske, som vi gerne vil hjælpe, og at vi trækker udviklingen i den rigtige retning. Og at vi så i øvrigt bliver bedre til at indgå partnerskaber, der hvor vi taler om de store, strukturelle problemer.

Ole Ankjær Madsen: Jeg er meget enig i det, som Dan siger, og så tænker jeg, at vi, som der også blev sagt, ikke har ekspertise til at kaste os ind i klimakampen. Det der kunne være vores fokusområde, som jeg tidligere nævnte er, at vi kan støtte de mennesker, som er ofre for klimaforandringer. Altså at vi har fokus på de ofre, snarere end på de forhold som skabte ofrene.

Sara Abawi: Meget kort. Et af de argumenter til for eksempel de her *root causes*, som den internationale strategi også fokuserer på, det er blandt andet, at klimakrisen kan være med til at undergrave menneskerettighederne. Så det er derfor, at der argumenteres for det. Hvilket vi også har gennemgået på vores høringsrunde med jer, men det var bare for lige at tilføje det til Oles kommentar.

Tine Hüsigg: Hej igen. Jeg vil bare her ved afslutningen sige tak for meget saglige indlæg, kommentarer og beretninger. Så plejer jeg jo også altid at skamrose dig, Claus, som dirigent, når jeg har været fysisk til stede på landsmødet. Du klarer det fuldstændig lige så godt online, så du må endelig ikke stoppe. Fortsæt de næste 25 år. Så tak for det og selvfølgelig også til de resterende for kommentarer og så videre.

14. EVENTUELT OG AFSLUTNING AF LANDSMØDET

Claus Høxbro afsluttede generalforsamlingen og takkede for den venlighed og tolerance, der var blevet udvist overfor ham som dirigent, inden han gav ordet til Oliver de Mylius.

Oliver afsluttede formelt generalforsamlingen 2020 og takkede på vegne af hovedbestyrelsen John Hansen og Michael Danielsen, som begge er trådt ud af hovedbestyrelsen.

Oliver takkede dirigent Claus Høxbro.

Hovedbestyrelsen takkede derudover alle deltagerne, og rettede efterfølgende en særlig tak til nogen, der havde gjort en særlig indsats under landsmødet:

- Election officer / valgansvarlig Hans Hüttel
- Det særlige udvalg
- Referenterne
- Sekretariatet
- Tak til alle jer, der har deltaget i landsmødet

Vi ses til landsmøde den 24.-25. april 2021.